

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kért igrtatik be.
Lapunk számára hirdetéseket felvesznek **Budapest**: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

69. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Börmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

— Kéziratok nem küldetnek vissza. —

Álomképeink.

„Az élet álom” mondta azt egy bölcs és mondhatjuk mi is sok tekintetben városunkra nézve; mert sok nevezetes dolog, mely más városokban már létezik sőt virágzik, nálunk nem egyéb pusztá álomképnél, melyet sokan valósítani szeretnének, de melyet annál több közönye még mindig álomképeknek hagy maradni.

Szép az ifju hév és lelkesedés, de csak úgy, ha az nem szalmatüz, hanem feltörő láng, mely életet szikrázik. A szalmatüz kihamvad, elszunnyad és nem hoz eredményt, gyümölcstelen; a tetterős ifju hév, mely erős akaraton alapszik eredményt hoz létre s gyümölcsözik. Az első — a szalmatüzet — vajmi sokszor volt alkalmunk látni, az utolsót vajmi ritkán. Az első álomképeket szült, megmutatta a szép eszmét, de kivitelnél a lelkesedés lelohadt s maradt az egész pusztá eszme, melyért lelkesülünk, ha rá gondolunk, de azért nem teszünk semmit. Álomképeinket szaporítá, az eszmék megvalósításánál elhamvadt.

Ha van város, melynek körében a legszebb eszmék egyesek lelkesedése által fellobbantattak, úgy városunk az, hol annyi szép és dicső eszme ébresztett rövid életre fel, hogy ismét a meg nem valósulás örvényébe merüljön vissza s bennünket mint álomkép kísértésen tovább.

Sok az, mi a szellemi és anyagi téren már városunkban mint szép, életrevaló eszme felhozott és ismét valósulása előtt elbukott a sziklaként álló s tömörülő közöny kemény szirtjeiben.

Mint rémképek jelennek meg ezek előttünk s kísértének bennünket s intenek, hogy ha a korszellemmel haladni akarunk, ha a mivelt

népekhez kívánjuk magunkat számitani, ne legyünk oly közönyösek, hanem tegyünk többet, mind a szellemi, mind az anyagi téren. Városunk haladását jobban hordjuk szívünkön, s ne kérésitse el keblünket a rideg közöny, mely megöli a szép eszmét, de éltet vajmi kevésnek ad.

Mennyit akartunk a szellemi téren, s mily kevéssel birunk mindeddig. Olvasókörünkben hány és hány szép eszme pendített meg és alig néhány lett kivive. Hiába harcoltak sokan nemes buzgalommal, hogy Vörösmarty-körünk a szellemi élveknék, a tudomány s művészeteknek egyik fő menhelye legyen, hol azokat atyai gondnal, hazafias érzellemmel ápolják s fejlesztik, álomkép maradt az egész, s a szellemi élveknék még mindig kevés tér jutott kebelében! Hiába küzdöttek többen, hogy olvasókörünk a nép művelődésének apostolai legyenek, hogy uton utfélen hirdessék a hazai nyelvet és tudományt s a népet annak titkaiba beavassák, álomkép ez is, mert tudunkkal a felhívók szavai pusztába kiáltó szóként elhangzottak s még viszhang sem volt, mely legalább gyengéden is visszakiáltotta volna lelkes szavaikat!!

Hiába szóltak mások egy dal-egylet, egy szinpartoló-egylet, egy ifjusági kör stb. más nemes eszmék kiviteleért szavuk elhangzott s maradt az egész a jobbak előtt ijesztő álomkép, mert a ki nem halad az elmarad s ki elmarad az a jövőben kevés reményt birhat.

Az anyagi téren lépten nyomon találunk hasonló eseteket. Iparkiállítás iránt hány-szor és hány-szor szólaltak fel sokan, hiába! A város, a városi s közvelidéki ipar érdekét, felvirágoztatását czélozva, igen sokan a legszebb s nemesb érzelmeiktől indit-

tatva hívtak fel bennünket a tettek mezejére, szavak elhangzottak, a szép eszme, az iparkiállítás rendezése maradt álomkép. Saját anyagi érdekeink ellen elkövetett bün ezen közöny, s mégis szunnyadunk, mégis maradunk, de nem haladunk. Iparkiállítás által megszámitathatlan haszon háramlott volna ránk, de mi nem zavarjuk nyugodalmunkat meg, hanem hagyjuk a jó torquakat kiáltani, s csendesen nem teszünk e téren sem semmi látszólagost.

Ott a gazdasági-egylet, nemsokára ez is a megyei gazdaközönségre álomkép leend. Az egyleti élet az mi leginkább háttérbe van nálunk szorítva. Ha pénzintézetet kell alakítani az hamar létesül s virágzik, más egyéb egylet azonban küzdhet az enyészettel évekig, még életet tud kivívni. A legszebb eszmék, mik másutt megvannak valósulva, virágoznak nálunk csupa álomképek. Itt van az atletikai clubb, korcsolya-egylet stb. mások, melyekre pedig van közönség, és mégsem tudnak életet nyerni. Maradnak ezek is pusztá álomképek.

Bizony — szomorodva mondjuk, — igen sok ily álomkép ijeszti kisértő rémkép gyanánt azokat, kik városunk jövőjét s jövőbeni jóvoltát tiszta szívvel és lélekkel keblükön hordják. Nagyobb tevékenység és kevesebb szalmatüz kell, akkor majd többet hozunk létre.

Az élet valóban sok tekintetben — a fentebbiek szerint — álom reánk nézve, álom, melyből ha a valóra ébredünk nem a legszebb reményekkel tekintethetünk a jövőbe előre.

Szívünkön hordjuk városunk javát s anyagi és szellemi érdekeit, de csak ott hordjuk, s keveset teszünk. Ne hordjuk inkább, hanem tegyünk érte, akkor előbb és gyorsabban halad a felvirágozás felé.

TÁRCZA.

Zavar.

— Németből. —

Óhajtanék beszélni veled,
De azt se tudom mi felett;
Ugy, hogy csak ez lehet, ha kérded,
Az egyedüli felelet:
Téged hiven
Szeret szívem,
Csak téged oly igen!

Óhajtanék dalolni akkép,
Hogy ez szivedet nyerje meg;
De dalaim közül csak az szép,
Mely bennem folyton így zeneg:
Téged hiven
Szeret szívem,
Csak téged oly igen!

Óhajtanám hozzád intézett
Levélbe zárni szívemet;
De célt e szándékom sem érhet,
Mert mindenből csak ez ered:
Téged hiven
Szeret szívem,
Csak téged oly igen!

Epstein Gyula.

Haidé története.

— Irta: Szűts Miklós. —

(Folytatás.)

Egy tudós nézetei a férfiről.

Szomorogn egykedvű esték voltak azok, melyeket mi hárman, nagybátyám, Haidé és én, Frühwaldében együtt töltöttünk. Frühwaldében volt nagybátyám gyönyörű nyárilaka és mi ide jöttünk a szép nyárutót itt élvezendők.

Voltaképen azt hiszem, hogy nagybátyámat nemcsak a szép napok, hanem méginkább a rossz napok vezették ide. Hisz eljött már az idő, midőn ő maga is menekülni szeretett volna a szellemektől, melyeket felidézett; csak hogy úgy járt, mint Góthe „Zauberlehrling“-je, föl tudta őket idézni, de elküldeni nem.

Kenealy Hamburgban csakhamar fölöttébb gyakori vendége lön házunknak. Nem látszott rajta, hogy udvarolni jön, modora mindig megtartotta szokott egykedvűségét és nem hevült föl soha másért csak a zenéért. Midőn néha leültek a zongora közelében és ő nekimelegedve tárgyának oly átszellemtült hévvel magyarázta a legesodálatosabb művészetnek titkait és összehasonlítottá Wagneri meg Beethoven, fejtegette Shakespeare és Beethoven rokonságát, vagy párhuzamba hozta Schumannt Heineval: azt lehetett volna hinni, hogy tanár és tanítvány állnak szemben egymással és a tanítvány talán csak azon imádkozik e perczen, hogy a leczke véletlenül sok ne legyen.

Haidé ezalatt az őt nem ismerő szemlélőnek igen sok-

féle világitásban tűnhetett volna fel. Volt nagyon beszédes, volt nagyon hallgatag, vig és levert, fölületes és mélyen gondolkodó. Gyakran napokon át törte fejét egy álom megfejtésén vagy a falevelektől akarta volna megtudni jövőjét, másszor meg úgy beszélt, hogy bámultam honnan veszi az ihletet és honnan veszi az anyagot ily fenkolt gondolatokhoz.

„Ime,” mondá egy alkalommal, „nézd csak édes barátom nem sajátságos ember ez a mi új ismerősünk? Oly fényes tulajdonokkal bir s mégis úgy fog keresz-tülmenni az életen mint a csillagok nappal az égen: még csak észre sem veszik, hogy ott vannak, de még csak azt sem lehet mondani, hogy legalább egyetlen szem az ő világosságuk mellett olvasott egyetlen lapot könyvéből. Mi lehet ennek az oka?” kérdé elgondolkozva, én pedig csodálkoztam e kis leánynak mély értelmü megjegyzésén.

De nagybátyám még sem volt annyira elmerülve az „auctor“-okba, — így emlegette mindig kedvenc görögjeit, — hogy észre ne vette volna a változást, mely kis körünk mosolygó égboltjára borus fellegeket vont. Ő ettől nagyon megijedt, ez nem illett tervei közé s annyival inkább bántotta, mert nem beszélhetett róla. A nagyon nyilt jellemek közé tartozott s ki kellett mondania mindig, mit érzett; de komor férfiasága daczára érezte, hogy nyiltságával annyira gyengéd hurokat sértene, melyek nem engedik kimondani gondolatát.

Ekkor tehát nyári lakára gondolt, mely pedig rendszerint üresen szokott állni. Azonnal kimondta hatá-

Üzzük el e remekké vált álmokképeket, azáltal, hogy azoknak az életben megvalósult képet alkotunk, kövessük a nemes gondolkodásuk tiszta szándékát, midőn városunk javát előmozdítani akarják.

Nem kivihetetlenek ezen most még álmokképek, mert az ilyeneknek nem vagyunk barátai, ezek — t. i. a kivihetetlenek, örült képzetek szüleményei lehetnek —; hanem kivihetők. Körülményeink közt valósíthatók. Ezért kettőzött erővel tegyünk erőnlőz képest, hogy elmondhassuk, miszerint ránk nézve az élet nem minden téren, sőt csak igen kevés téren álmokkép. Vessük le a közönyt s törjük össze egészen, mely — mint már sokszor mondatott — annyi nemesnek sirt ásott — s legyünk tevékenyek ifju erővel s tüzzel telve — szeretve a szép eszmét, de nemcsak rajongva érte, hanem odahatva, hogy az mielőbb életet nyerjen. Ha a közönyt levettjük, eloszlik az álmokkép, mert tevékeny erő előtt az, mi eddig álmoknak látszott megvalósulhat. Az erős akarat sziklákat rendíthet meg. Akarjunk tehát s igen sok meglehet, mi eddig pusztá álmoknak tetszett. #

Közegészségügyünk érdekében.

Közegészségügyünk állapota ez idő szerint kielégítőnek mondható, miután egyes betegelési eseteken kívül sem az emberek, sem az állatok, kiválólag a hasznos háziállatok közt betegülési esetek nagyobb számmal megynék s városunk területén nem fordultak elő, sem veszélyes járványok előjelei nem mutatkoztak, annál kevésbé voltak ilyféle kóresetek.

Hogy az egészségi állapot kielégítő volta mily üdvös mind az államra, mind a polgárságra, azt nem fejtegetjük, mert azt mindnyájan tudjuk.

Orülhetünk tehát ezen kedvező állapotnak, hogy minden járványtól menten lehetünk, anél is inkább örvendhetünk, mert a mult években, hasonló időszakban veszélyes járványok voltak, most pedig még előjelök sincs, mitől óvjon is az ég bennünket.

Azonban daczára jó közegészségügyünknek, nem lesz felesleges, ha oly dolgokról beszélünk, melyek jó közegészségügyünk jelenlegi állapotának továbbra leendő fenntartását célozzák, érte ezek alatt a kellő közegészség rendőri intézkedések elrendelését a szükséghez s körülményekhez képest.

A nagy, a tikkasztó meleg kétségkívül a rossz miázmák fejlődését elősegíti s a levegő ezek általi megfertőztetését nagyban előmozdítja. E végből meg kell akadályozni mindazon körülmények létrejöttét, melyek a levegő megfertőztését elősegítik.

Ajánljuk e tekintetből a csatornák tisztántartását. Főleg városokban ezekre nagy súly fektetendő. A csatornában rohadásnak, feloszlásnak indult anyag a levegőt megfertőzteti s egészségtelenné teszi. Ennek meggátlása tekintetéből a rendőrség szigoruan felügyeljen a csatornák tisztántartására, hogy ezek mindenkor — a jelenlegi hőség alatt — tiszták legyenek, s ne terjesszenek büzt. Kiválólag a belvárosban, de a külvárosokban is tapasztaltuk, hogy a csatornák közül több nagyon tisztátlan s benne a víz megposhadt, állati s növényi maradványok feloszlásnak indulva nagy büzt terjesztettek s a levegőt inficiálják. Tapasztaltuk azt is, hogy némely házaknál a sze-

rozatát és pár nap alatt megszokott gyors elhatározásával keresztül is vitte azt. Engemet nagyon bántott e titkos szövetség; Haidé vonalmát a szabad versenynek és nem kénszerítők körülményeknek akartam volna köszönni. Különbén bármily fiatal valék, az előbbi hónapok alatt tett tapasztalatok keserősége a reménynek oly csekély szikráját hagyta csak szívemben, melyet már mesterséges eszközökkel sem lehetett lángra bírni.

Sőt kétségbejött e határozat, midőn megláttam Haidén reggelent, hogy az éjet sirva töltötte. Szemem csodálatos őszönnel szinte fölismerte a helyeket Haidé arcán, melyekre egy-egy köny száradt s ezek lesújtó ékesszólással beszéltek lelkemhez.

De ismervé nagybátyám természetét, meg sem kísértém szándékának megrendítését. Tudtam, hogy ha egyebet nem, legalább a külszint konoksággal fogja őrizni. „Soha ne vegyék rajtad észre,“ szokta mondani, „hogy akaratod változhatik; mert akkor mint kereskedőnek — nem lesz hiteled, mint embernek — nem lesz tekintélyed, és az emberek soha nem akaratodra, hanem mindig csak azon változásra fognak építeni, melyre számítanak akaratodban.“ Én nem helyesltem ezen merőv és végleteiben inkább nevetségessé mint tekintélyessé tevő nézetet, de nem vitáztam, mert vele szemben természetemé vált az elhallgatás.

E szerint csakhamar szép nyárilakban valánk; kicsiny, de gyönyörű parknak közepén. Itt éltünk s győörtük egymást és minmagunkat.

Hallgatagon ültünk az estebédnél s csak néha-néha szakította meg a csendet nagybátyámnak egy-egy eről-

métombok vannak hasonlólag elhanyagolt s az egészségre veszélyes eredményező állapotban. Ha jelenleg körünkben járványos betegségek nem uralgának is, ha különben egészségügyünk kielégítő, mégis a kellő tisztaságra való felügyeletet ajánljuk, hogy az utcák s házak udvarainak tisztántartása által a járványok eshetőségének is elejét vegyűk.

Még közegészség, de közbiztonságunk ügyében egy másik dologra is figyelmeztetjük az illetőket. Megyénkben kiválólag az ebeknek veszettségi esetei oly sokszor előfordulnak, hogy ezen jelenség s az ezek által okozható borzasztó betegség megijeszti még a komoly férfit is, ki a közügyeket s a polgárok jólétét szívéen hordja. Majdnem naponkint olvasunk ebveszettségi esetekről a lapokban tudósításokat, sőt igen gyakran oly esetekről midőn ily ebek által emberek, gyermekek megmarattak. Olvastunk oly esetekről is tudósításokat, midőn egyes megmárt egyének a legborzasztóbb kínok közt multak ki.

Ezért ezen állapot komoly intézkedések nélkül továbbra így fenn nem maradhat. Figyelmeztetjük a két hatóságot — megyét és várost, — hogy a lakosság érdekében minél szigorubb intézkedéseket tegyen. Egyrészlől szigoru rendőri szabályokat léptessen életbe, másrészlől népszerű modorban az ebveszettségről, annak gyógykezeléséről, jelenségeiről népszerű utasítást adjon ki s a nép közt azt terjessze.

Ezen intézkedések megtételét remélve és a közügy érdekében el is várva, hisszük, hogy a megye s város derék közegészségügyi személyzete a lakosság java s jóléte érdekében mindent el fog követni. *

Szólészet.

— A szőlő ellenségei. —

A szőlőnek sok jött-ment ellensége van; ilyenek a kutyák, rókák, görények, patkányok, egerek stb.; továbbá számos madártípus, mint rigók, verebek s különösen a sergelyek, azután a csuszó-mászó csigák, rovarok, végre a legyek, darázsok stb.

Kutyák csakis helységekhez közel eső szőlőbe juthatnak, melyekből hegyrendőri intézkedések által tarthatók távol; ezek nemcsak a tőkéket rongálják meg, de az érett szőlőt is tetemesen megdézsmálják; hasonlóképp az alattomos rókák is, melyeknek kiültására legjobb törvény a puska; a kisebb szőlőpusztítók, mint a görények, patkányok, egerek, csak oly módon pusztíthatók ki a szőlőből, mint a házikamarákból például csapdák által. A rigók, verebek és sergelyek töméslen kárt okoznak, kivált ez utóbbiak, mert nem elégzenek meg azzal, mit megesznek, hanem még csőrük s karmaik segítségével el is hordják a bogycákat; alig van más fegyver ellenük, mint a gyakori puffogatás s a fölrezzentés; a kisebb éneklőmadarak azonban nemcsak nem károsítják meg a szőlőt, hanem még ortal-mazzák is a kártékony rovarok pusztítása által.

A csigák kora tavasszal lelegelik a gyenge leveleket, megrágják a firtöcskéket, midáltal a növényzet sokszor igen nagy kárt szenved. Sokat elpusztít belőlök a jökori tavaszi kapálás, az ellenök egyidejűleg intézett közös vadászat, éjjekre a sorok közé kiterített gyékénydarabok, rőzsék, szalma, deszkadarabok s több effélék, mert éjjel ezek alá veszik magukat s reggel jökör ott meglepettethetnek; nemkülönbén ha ott, hol leginkább tanyáznak, a timároknál található cserhulladékok, fa- vagy közszenhamu hintetnek el.

tett tréfás megjegyzése. Pedig oly szép volt minden körülöttünk; a nagy nyitott ablakokon át fölséges illat ömlött hozzánk az alant elterülő virágszőnyegekről; a magasból pedig sudar jegenyek, erős tölgyek és ákácok tekintettek be hozzánk és susogtak egymásnak érthetetlen nyelven, érthetetlen dolgokat. A madarak szép éneke, a holdnak falevelek közt átszűrődő ezüstugarai, a természetnek annyi ezer szépsége nem tudtak minket fölbreszteni. Mi sem értettük meg a hangot, mely mellett annyi ember megy el süket fülekkal, az anyatermészet édes hangját, melylyel kebelére hív ben nünket, melyen mindennap mondja: „itt keresd világodat ember és ne azon sötét tengerben, mely magadban háborog, ne oda merülj, ládd kaczerd módon hívom magamra figyelmedet csakhogy észrevedd szépségemet és menekülhess a fájdalomtól, melyet betölthetetlen vágyak, sötét bánat vagy lehetetlen törekvés képében viselsz szivedben.“

De mi nem értettük ezt; mert az ember egyetlen embertársának szemét gyakran többre becsüli mint az egész természetet. Pedig a természet csak boldogságot nyújt nekünk, de nem bánatot; az ember veti a fájdalomat az ember szívébe, s ha boldogságot ad, akkor sem üde tisztaságában, hanem bódító ittassággal keverve nyújtja.

Igy koltünk föl az asztaltól ma is úgy mint tegnap: kifáradtan a hallgatástól. Mert semmi nem fárasztja ki az embert annyira mint a tehetetlen hallgatás, melyben nem tudunk szavakat találni.

(Folytatása következik.)

Veszélyes ellensége a szőlőnek az ugynevezett farkasféreg, mely egy igen kis éjjeli lepének (szőlőmoly) hernyója; ez elszaporodván, egész szőlőt képes megrongálni, nyár folytán háromszor esik neki a szőlőnek, először virágjában, melyet, nedvét kiszíván, elhálni készit; 2-or midőn a szőlőbogyók képződnek, melyeket különösen esőzés alkalmával összerág; 3-or a bogyók érésekor, melyeket belőlök táplálkozván, kiszáradásba vagy rohadásba hoz. Kiirtása ugyszólván lehetetlen, annyira mennyire pusztítható következő módon: 1-ör ha magát a lepét, midőn tavaszkor május végén s nyáron július közepe táján pázik, éjszaka a tőkék közül több helyen szalma vagy rőzselángot gerjesztvén, előljük, mely tudvalóleg magához hasonló lepékkel együtt, éjjel a világosságba rohan; vagy nappal, midőn a levelek alsó lapján meghuzza magát, összefogdossuk, mit ügyes gyermekek által is eszközöltethetünk; 2 or ha magukat a hernyókat a virágzaton összeszedjük, összenomjuk s a megrágott növényrészeket eltávolítjuk, elégetjük; 3-or minthogy a lepe petéit többnyire a vesszők felpattanó héja alá s a tőke és héjának réscibe szokta lerakni, minélfogva a hernyók bábjai is ott lappanganak, a vesszőket, ágyakat s tőkét metszés alkalmával a lelőgő héjmaradványoktól meg kell tisztogatni, s azokat gondosan elégetni. Végre 4-er az ágak és törzsöknek sürű mészvizzel való bekenése is hasznos szolgálatot tesz eme veszedelmes féreg ellen. Körülbelöl hasonló rovar lehet a Wulschlegel által ismertett szőlőilonca nevű (Tortrix uveana) is, mely ugyanoly módon pusztítja a szőlőt s mind lepe, mind hernyó alakjában hasonló módon üldözhető és pusztítható.

Nem kevésbé rongálja meg a szőlőt az ugynevezett eszelény vagy kendermagbogár, melyet itt-ott szintén neveznek szőlőmolyának is (Rebenstecher). Három vonalnyi hosszú, 1½ vonalnyi széles, aranylód, piros lábakkal bíró, hosszú szippal ellátott csillogó bogár ez, teste csaknem négyszögű, de hátsó része gömbölyded. Tavasszal leginkább május, de június hóban is, befurakodik a fiatal ágakba, azokat átrágja, úgy hogy felső részek leszárad, majd petéket rak le a levél alsó lapjára s azt egy alkalmas szurás által összegöngyölydésre kényszeríti. Kipusztítani csakis az összezsugorodott levelek elégetése s a rovarok összegyűjtése s megölése által lehet.

A legyek, közönséges és lódarázsok szintén okoznak károkat az érett szőlőkön, de nem annyira a szabad szőlőteleken, mint inkább a házikertekben, lugsokban s a falakon; megcsipdesik t. i. a legérettebb édes bogyókat, mire azok megkezdve vagy leszáradnak vagy megrohadnak; néha azonban különösen heves esztendőben a szőlőhegyeken is megjelennek, de ebből a szőlőgazdák jeles börtmérésre következtetnek.

Néha a hangyák is pusztítják az érett szőlőt, s ha csakugyan a szőlő több helyein tömegesen mutatkoznak, legegyszerűbb módon irtatnak ki, ha könnyen fölfedezhető fészükbe forró vizet öntünk. P. M.

Levelezés.

Székesfejérvár, 1875. aug. 19.

Kedves barátom! Engedje meg kérem, hogy becses lapjában most legszebb alkalom adtával, midőn a helybeli hírlapirodalom oly nemes buzgalommal vetélkedik a tanügy némely kérdése körül, hogy mindenki, ki ezt szívéen viseli városunk jóvendőjére e téren nyugodt örömmel tekinthet; én is hozzászólhassak ezen szent ügyhöz; egy, városunkban szerencsés véletlenül áltél és érzett vizsgálatról adott tudósításomnak alakjában.

A „Gondviselés“ jelvényének aegise alatt épült tágas udvaron csinos ház mellett vitt el utam az utóbbi négy hét legrégebben mult egyik napján. Apró gyermekek szelid zivajját hallottam. Beléptem. A kapuzsin bal oldaláról nyitott ajtóból díszes közönség és életvidor leánykák ünnepiesre izgatott hangulatu csoportja tünt szemem elé.

Azt mondta szomszédom, Kleindin ur iskolája tesz vizsgálatot. Tett is. Olyat tett, hogy Fejérvár örülhet. Nem reczitálták el a történelemből egyes királyokká született emberek sokszor nem igen dicséretes éltének rajzát, sem a többnyire rozslu értelmezett Buckle-féle tanok téves alkalmazása folytán a művelődés történetének örve alatt egy-egy eszmének, sishusi erőködését évszázakon át, nem ecsetelték; hanem azok a szelid leánykák, 10—15 évesek, világos értelemmel beszélték el mintha otthon, tanárunkkal szemben a legbizalmasb hangulatban: hogyan váltak ki a VIII—IX. évszázad chaoszából a modern államok, hogy küzködtek egymással, hogy tanultak egymástól, hogy építették, rontották egymást az egységes állameszmét megsemmisíteni iparkodott german vagy roman tendenciák és individualitásának öntudatának és által élt magyarság az alpári nagy naptól egyik nem régi június 8-ig.

A földrajzot, a mint azt egy nőnek tudnia kell, a legkönnyebb modorban kellett tanulniok, mert a legnagyobb otthonossággal mondták föl.

A hazai nyelv olvasva és elemezve, a jól megválasztott olvasmány helyesen felfogott értelme által sugallott otthonias, de érzelmenteljes hangsúlyozás; a nyelv mechanikája és philosophiája, a képződés és viszonylás tana, — annyi, mennyit nünknek tudniok kell.

Az irány, a mint a közéletben nyilatkozik, és a mint a szép művekben pompáz; fölismerve, méltatva,

elemezve és meghatározva. Mindjárt példákkal magyarázva. Nem volt ott egy leányka sem az illetők közt, ki világos tudattal ne bírt volna a hős-, lantos-, drámaköltészetéről. Az egyik — a gyermekebb — a hymnust, idyllt; a szelidebb az elegiát; többen az epost; majd balladát, románcot élesen megkülönböztetve, példákön, töredékeken méltányolták. — És azon leánykák közül egy sincs, ki majd ha az önök színháza ismét megtalál népesülni, nem fog a társadalmi dráma, népszínmű, trago- és comoedia szépségein gyönyörködni tudni. — Annaira kiművelték őket ismereteikben, hogy a szép, — bármely formában fog előtök nyilatkozni, — kedélyökben viszhangra talál, és a nőnevelés sarkelve megtestesül; a kedély átnemesül, a mi eddigi nézeteim szerint egyetlen garantálja a nő emberiségének.

A vizsgálat elsö részlete véget ért. Folytatását e hó 19 dikére jelentette az iskolatulajdonos. — Ez ma volt. De erről jövőre. *Udvardy Ferencz, nevelő.*

Apróságok.

* Egy lelkiismeretes műkritikus. Egy angol műkritikus, ki egyszersmind a szeszies italoknak is nagy barátja, pityókás állapotban a brit muzeumba ment, hogy az ujonan kiállított képeket megsejmelje. Midőn az előterembe lépett, egy ott álló nagy tükör előtt állapodott meg, melyet pityókosságában festménynek nézett. Darabig szólanul nézte az abban látott arcot s azután pedig a következőket jegyezte naplójába: „Első terem. Egy részeges fráter feje. Jellemző arc s különösen a vörös orr családásig hű és természetes. A kifejezés buta és állatias. De valahol már láttam ehhez hasonlót. Ez bizonyosan az élet után másolt alak.“ Másnap egy hirlapban egész hasáb ismeretetés és magasztalás jelent meg az iszákos arcokról.

* Mi különbség a betűszedő és orvos között? Az, hogy a legkisebb sajtóhiba, ha még kijavítják is, benmarad a könyvben; az orvosét pedig, ha legnagyobb is, ugy elásák, hogy az ördögnek sem tűnik szemébe.

* Rövidlátó férj. Egy amerikai lap beszéli, hogy egy rövidlátó férj hazatértében a szobájában széken egy szép virágcsokrot látván, megóvándó azt az elhervadástól, egy vizes edénybe tette. A fél óra múlva hazatért neje látván ezt, eliskoltá magát s régtön elájult. A rövidlátó férj ugyanis nője új tavaszi kalapját, mely telve volt a mostani divat szerinti virágokkal tette friss vízbe.

* Diplomatai élcz. Egy kised német herczegség fejedelme a mult században egyik sürgönyét a francia köztársasághoz imigy kezdé: „X** herczeg elismeri a francia köztársaságot.“ Mire Talleyrand, az akkori külügyminiszter ilyképen válaszolt: „A francia köztársaság rendkívül örvend X** herczeg megismerhetni.“

* Egy utas, ki Bécsnek minden ritkaságát meg akará látogatni, inasa által a vakok intézetébe is elvezetteté magát. A ház elébe érkezvén, kérdé az utas: „Ez itt a vakok intézete?“ „Igen válaszolá az inas. Nem látja nagyságod, hogy a második emeletről két vak ember néz ki az ablakon?“

Megyei és városi hírek.

— **Szent István napján** városunkban tartott ünnepélyességről megemlékeztünk ugyan, azonban az egyházi körmenet díszes voltát nem említettük. Megjegyezzük tehát, hogy az, valamint a mult években ugy most is kellő díszszel és fényvel ment végbe. A no tabilitások az ünnepélyen nagy számmal valának jelen. Kiemeljük különösen Szögyény-M. László főispán ur ö exzellentiáját, ki a megyei s városi tisztikara élén megjelent teljes magyar díszben, a tisztikar is magyar nemzeti öltönyben volt. Ott volt a törvényszéki tisztikar s ott a helybeli katonaság. Az egyházi szónoklatot Károly János tétényi plebános ur tartá, a szónoklat igen sikerült volt s köztetszést nyert.

— **Mészöly Géza** fiatal s igen tehetséges magyar festő, megyénk derék szülöttje, közelébb majd két évi távollét után, külföldről városunkba hazautazik. A derék ifju viszontlátásán nemcsak mi, de városunkban levő ismerősei is örvendeni fognak. A magyar névnek díszére vált külföldön, s nemcsak magának, de festésze által a hazának is dicsőséget szerzett.

— **Beküldetett.** Bár a többször közhírré tett, s így eléggé ismeretes megyei fénykép albumom a t. cz. közönség meleg pártolásával nem volt szerencsés találkozhadni, mégis ettől eltekintve, s a sokoldalú, már máskor fölemlített akadályokat legyözvo, áldozatkészséggel párosult fáradozásomnak sikerült megyénk 17 nevezetesebb pontjain 174 db. igen érdekes képet szereznem. Ezt már annak idejében köztudomásra hozni, s a képek lajstromát a t. cz. előfizetőimhez el is juttatni kötelességemnek ismertem. Habár e szerint a fönnemlített közönségtől vállalatomra haszon helyett nyílt vesztesség mutatkozott; mégis hogy megkezdett működésemet óhajtom szerint befejezhessem, még az ez évi öszi idényt mint a fényképezészetre legalkalmasbat az eddig elmaradt megyei nevezetességek levételére fordítandom, miért is mindazon t. cz. Uraságoknak, kik-től kastélyaik, kertjeik, vagy egyéb nevezetességeik lefényképezése végett meghívást nyerendek, pontos szolgálomat ajánlom, kijelentvén, hogy a szükséges

fuvarozás és ellátáson kívül fáradozásomért semmi különös díjat nem követelendek; csakis oda irányul azért kérésem, hogy körutam czélszerű beosztatása végett, abbéli szándékukat velem mielőbb közölni sziveskedjenek. Ez alkalommal el nem mulaszthatom azon t. cz. előfizetőimet, kik a még tavasszal szétküldött képlajstromból a megrendelendő képeket mind eddig ki nem választottak, tiszteletteljesen felkérni, hogy azt mielőbb megtenni, s engem arról értesíteni sziveskedjenek; mert ellenkező esetben hallgatásukat a választás rám ruházásának veendem, biztosítván ez esetben mindenkit, hogy csak a legszebb és legiszább képeket küldendem. Midőn az említett, nálam mindenkor megszemlelhető képek szives megtekintésére a t. cz. közönséget fölkérem; fönnemlített vállalatomat az eddigig meloegbb pártolásába ajánlom. Kelt Székesfejervárott aug. 26. 1875. *Pribék Antal* fényképező. — Megyénk szép vidékeinek lefényképezésére terén Pribék Antal ur valóban dicséretes buzgalommal működött közre s igen sikerült képei nagyobb pártolásra méltók mint az eddigi; volt alkalmunk megtekintetheti az igen szép tiszta kivitelű képeket s bátran ajánljuk a nagy közönség figyelmébe. Főleg pedig felhívjuk közönségünk figyelmét művészi körútjára, melyet közelébb fog megkezdeni, hisszük, hogy kiváló pártolásban részesülend. *Szerk.*

— **Meghívás.** A „Vörösmarty-kör“ választmánya e hó 29-kén d. e. 10 órakor saját helyiségében ülést tart, melyre a t. választmányi tag urak tisztelettel meghívotnak a kör igazgatósága által.

— **Felhívás.** „Füredi emlék“ című díszalbumra küldetett be hozzánk. Az albumot Kalmár Béla a „Balaton s vidéke“ című lap társ szerkesztője állítja össze. Az album válogatott szépirodalmi műveken kívül tartalmazni fog az irod. jelesebb mozzanatairól s társas kirándulásokról cikkeket. Azonkívül Füred s egyes részeinek látképét kimerítő leírással fogja közölni. Ára 2 frt. Az előfizetés Füredre szeptember 15-ig a szerkesztőhöz küldendő be. A tiszta jövedelem a balatonfüredi „Szeretetház“ javára fordítatik. A mü ez évi október hó közepén jelenik meg.

— **Műkedvelői előadás.** Lapunk közlelbi számában jelzett műkedvelői előadás, melyet Ráczalmáson f. hó 18. és 20-án rendeztek, 40 frt. 50 krnyi jövedelmet hozott, melyt a budai vízkárosultak segélyezésére fordítottak. Az előadás mindenestre többet jövedelmez, ha a műkedvelői társulat nem lenne még a kezdeményezés stádiumában. Igy a bevétele egy részét a szinpad felállítására s egyéb költségek fedezésének szükségessége nem engedé azt egészen az említett czélra fordítani, de jövőben — lévén most már csinosan készült szinpadi készlet — a nagyobb kiadások nem fogják csökkenteni a jötekményezőkre szánt bevételeket, s így az összeg is nagyobb leend, melyt a derék társulat a közjóélet előmozdítására áldozhat.

— **A vadászjegyek** igen nagyszámmal váltotnak ki a megye területén. Nem is hittük volna, hogy oly nagy keresletnek örvendjenek. Eddig már kiváltott 392 drb. vadászjegy augusztus 1-től aug. 26-ig. Ezen vadászjegyekért összesen 4356 frt. jött be. Még folyton érkeznek a hatóságokhoz kérvények vadászjegyekért. — Az államnak kétségkívül szép bevétele leend ezekután.

— **A felnöttek oktatása** tárgyában a kellő intézkedéseket a királyi tanfelügyelőség nagy buzgósággal folytatja. S a kormány ezen új czélszerű és hasznos intézményét mindenütt erélyvel végrehajtani igyekszik. A tanfelügyelőség buzgalmát helyeselve, megyei közsejnek is figyelmeztetjük, hogy a felnöttek oktatását a házi ipar behozatala, illetve meghonosítása terén, a lehető buzgósággal iparkodjanak végrehajtani, mert ezen új intézmény, ha az életben eredményt szül — igen hasznos leend. Iskolászekeink hasonlólag teljes közreműködéssel mozdítsák elő a szép ügyet.

— **Megeyék területén** a lakosság zöme magyar s a községekben is, majdnem kivétel nélkül a hivatalos nyelv szintén magyar, és mégis van oly község, melynek pecsétje a boldogult Bach időkbeli származván még mindig „Gemeinde“ czimet visel, például láttunk ily feliratu pecsétet „Gemeinde Boglár.“ Ideje volna már egyszer, ha azon községek, melyeknél még ily feliratu pecsétet használnának, végre a korintó szavának, a hazafiságnak és a törvénynek engedve magyar feliratu pecsétet használnának. E csekély magyarizálást méltán várhatjuk tőlük.

— **Pikantéria.** Tudvalevő, hogy Komárom város közönsége igen díszes városházat épített, s a polgármester országgyűlési képviselővé választatván távozik, de az állomás elfoglalására még eddig nincs vállalkozó. A főispán (megyénk szülöttje) e napokban megszomlólván a befejezéshez közel álló építkezést — írja a „Győri Közlöny“ — következő megjegyzést tette: — „Milyen szép kalitkát építenek, de madarat nem tudnak fogni bele.“

— **A toronyórák járása** városunkban sokszor igen furosa és változatos, pedig ha valahol, ugy ezeknél szüköség az egyöntetűség és pontosság. A mult hét valamelyik napján voltunk egy eredeti eset tanui, ugyanis a seminariumi templom a toronyóra 5 órát mutatott, míg a püspöki templom 3 órát. Azóta ugyan igazítottak rajta, de azért mégis megemlítjük, hogy az órák járásának pontosabbnak kellene lenni.

— **A magyar orvosok** és természetvizsgálók elöpatiki gyűlésének a kifizetett időben megtartása ellen legkisebb akadály sem létezik. Azon kószahir, mintha az erdélyi részeken choleraesetek észleltettek volna,

merőben alaptalan. A közlekedés is mindenütt Előpatikon és vidékén, ugy egész Háromszéken, Brassó vidéken és Csíkszéken a legbiztosabb. Csakia Borszék környékén történtek némi megtámadások Moldvából beütött egyének részéről, — azonban a kiszállott sok katona azon környéket is kitisztítván, a közlekedést ott is biztosította.

— **Táncmulatság** Kostyelik Ferencz vendéglőjében ma este tartja meg a palotakülvárosi olvasókör táncmulatságát, melynek tiszta jövedelme a junius 26-iki vizár által szerencsétlenekké vált budaiak felsegélyezésére fordítatik. A vígalom tombolával leend összekötve. Belépti díj 50 kr. Jelzett olvasókör által eddig rendezett mulatságok fényesen szoktak sikerülni hisszük, hogy a vígalom ma este is egyike leend, a legkedélyesebb mulatságoknak; a sikert a kör és a derék vendéglős jó hirt előre is biztosítja. Mi pedig midőn lapunk olvasóit a részvételre felhívjuk, arról is biztosíthatjuk, hogy nem lövöldei korcsmárossal lesz dolguk, mint olyannal, a ki roszt ételeit gombasággal fűszerezi.

— **Termés állapotáról** megyénkben a földművelési miniszter tudósítása így szöl: Holdankint buza és rozsból 7, tavaszi búzából 5, árpából 9, zabból 9 1/2 mérő átlagos termést számíthatni, a sármelléki járásban az árpa 14 és a zab 19; a csákvári járásban az árpa 6 és a zab 5 mérőt ad holdankint. Tengeri mindentű jó, burgonya és szőlők jók, a csákvári járás kivételével, hol középszertüknek mondhatók; gyümölcsből középtermésre van kilátás. Ezen tudósításra ismét azt mondhatjuk, hogy némely gabnaneműre nézve kiválólag kedvezőbben ír, mint a valóságban van.

— **A sóstói vadászaton** csütörtökön kevés vadász jelent meg. Mióta a fegyver- és vadászati adó behozott, városunkban Nimród fiait feltűző módon megfogytak; a megyére nézve nem mondhatnók ezt; ott az új adó nem egyáltalában nem volt le semmit a vadászok kedvéből.

— **Léprekerült tolvaj.** Egy szabólegény a napokban R. Venczel helybeli korcsmárostól egy öltözet fekete salon-ruhát, egy huszárkaplártól pedig mintegy 15 frt. értékű posztóelmét tolvajolt el, azután megugrott Rendőrségünk elfogatására nézve a szükséges intézkedéseket megtette s sikerült is öt Győrben elfogatni honnét közlelbi szállítatván ide további megfenyítés végett a királyi ügyészséghez kísértetett át.

— **Meghívult tolvajlás.** Az öszi hadgyakorlatokra berendelt huszárok közül három vitez egyikén éjjel zárt ajtó felcsúszása után behatolt a felsővárosban lakó Grosz József cserépedénykereskedő boltjába s ott egy kendőbe akarták már a zsákmányolásra kismemelt boltbeli árucikkeket összecsomagolni, midőn a rendőrség gonosz szándékukat észrevéven, ennek kivételében őket megakadályozta. Sikerült is a vitez tolvajok közül egyet nyakon csipni, ki elfogatása alkalmával nemcsak szóval, hanem tettleges bántalmazással is ellenszolgált; azonban ő kigyelmét a hüvírsre tették s az eset a téparacsnokasághoz bejelentetett.

— **Az ezüst árkeletpötlék** jövő szeptember hóra 3% kal állapított meg.

— **Kézrekerült zsebmetsző.** Vasárnap éjjel a vasutnál Zs y-né veszprémi asszonynak zsebéből valami nagyon tapasztalt zsebmetsző kihalászta a tárczát, melyben 31 frt. volt elhelyezve. A károsult asszony panaszt emelt ez iránt a rendőrségnél. A razzia alkalmával kézrekerített tolvajok között azonban felismerték a jó madarat, ki a vasutnál a tolvajlást elkövette; a tárczát is megtalálták nála, mely vissza adatott a károsultnak.

— **Vesztett sertvés.** Szabadbattyán községben e hó 19-én Horváth István urasági eseléd sertvése megvesztet s ezen állapotban az urasági sertvés csordában több darabot megmárt. A vesztett sertvés agyonveretvén, a kellő övintézkedések megtéttettek.

— **Öngyilkosság.** Tisch Aurel uradalmi ispán Bicskén e hó 6-án délelőt a kieskei urasági hegyi kastély kertjében egy késsel nyakát elvágta. Nevezett öngyilkos 53 éves, izraelita, s nőtlen ember volt, hogy mi vitte e szerencsétlen tette még eddig nem tudatik. Hullája orvosilag, hatóságilag felboncoltatott s eltemtetett.

— **Csatornánk tisztántartása** érdekében többször szöltünk; főleg a meleg időkben, milyen a jelenlegi, kívánatos a tisztaság. Különösen e végből kötelességünk felszólalni a kettős mérsárszék és Zichy-ház közt levő csatorna ellen, mely igen elhagyott állapotban van s telve van feloszlásnak indult állati maradványokkal. Ezen csatorna mielőbbi kitisztítását ajánljuk, mert ez közegészségi szempontból is igen kívánatos.

— **Marhabetegség** megyénk közelében. Promontor községben a szarvasmarhák között a szájj- és körömbetegség kiütött. Ennek elfojtására nézve a szükséges öv- és gyógyintézkedések megtörténtek.

— **A dunántúli vasutak fusója** mind komolyabb stádiumba lép. A „Neue Freie Presse“ eddig makacsul tagadta a dolgot. Most azonban már ő is máshangon dudál. Elismeri, hogy a fusióban maradványok magyar hitelbank komoly és előrehaladott alkudozások folytak, főleg a buda kanizsai és zágráb-károlyvárosi vonalaknak a déli vasutársulattól való megváltására.

— **Rövid hírek.** A városi bizottság e hó 30-án közgyűlést tart, melyre a bizottsági tagok figyelmét felhívjuk. — A természet tudósok elöpatiki gyűlésére megyénk és városunkból is többen elutaznak. — Színészeink a jövő szinidényre oct. 10-ke

körül érkezik
16-án leend.
teleben álló el
vezendő városu
Lipót ur. — A
(valószínű oct.
közös hadsere
nagyobb számu
nagyon...

unkba, az első előadás octoberlybeli törvényszék köztisztviselői bizottság october elején tartja rendes közgyűlését. — A katonák az őszi gyakorlatra vonnak be városunkba, az elszállig által a kellő intézkedések megtétek. — Borsos Sándor hírhedt rabló börtönéből megszökve a miniszterium szigorú nyomozását rendelve el. — Az ősz beálltakor esetleg a tél elején egy ifjusági bál rendezését tervezgetik. Nem tudjuk mennyiben való e hír, bár jó forrásból hallottuk. — A budai árvíz károsultak javára a megye területén eddig már szép összeg gyűjtetett össze a szolgabírák által, a gyűjtés még folyik. — Gr. Batthyány Imre elhunyt megyei birtokos s m. kir. főlovászmester helyébe a főlovászmesteri méltóságra gróf Erdődy neveztetett ki. — A helybeli reálskola jelenlegi helyzetben a jövő tanévre leendő fentartása iránt nagy a remény, de hisszük is, hogy a miniszter városunk érdekében a reálanoda jövő évre fentartását engedélyezi.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. I. urnak Pest. Levelét vettük a szerint fogunk cselekedni. A küldött közleményt nem közölhetjük, azonban fővárosi tudósításokat, ha nem nagyon hosszúak — szívesen vesszük, ha kellő ügyességgel lesznek kidolgozva; a küldött is sikerült volt, de még sikerültebbeket kérünk.

„Átkos tavasz” költemény nem közölhető. — Kegyed úgy látszik a közvélemény ellen akar küzdeni s az ének azon szakát, melynek mindnyájan örvendünk, s melyet örömmel várunk átkozni és szeretné a naptárból kitörölni, pedig kár, kivált ily minden tekintetben rossz verssel ellene harcolni. Ugyis hiába.

Kisfaludra. A költemények szép beltartalmuak, de a technika nem sikerült; nem közölhetők. — Jobbakat kérünk, különösen vidéki tudósítást szeretnénk.

L. . . . s Gy-a urnak Pest. Városunkba érkezését vártuk azért késtünk válaszukkal; lakása címét legyen szives tudomásunkra hozni, hogy válaszolhassunk.

Gabona-ár augusztus 28-án.

Alsó-ausztriai mérő.	frt		kr	
	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	4 50	4 20	4 —	—
Kétszeres	3 60	3 50	—	—
Rozs	3 20	3 10	3 —	—
Árpa	2 60	2 50	2 30	—
Zab	2 —	1 95	1 90	—
Kukoricza	2 70	2 60	2 50	—

Beküldetett.

Minden beteg erőt és egészséget nyer gyógyszer és költség nélkül a **Revalessière du Barry** gyógytápszertől Londonból.

26 év óta semminemű betegség sem volt képes e kellemes egészségi tápszernek ellentánni, s üdvösnök bizonyult az felhőtteknél úgy mint gyermekeknek orvosság és költség nélkül minden gyomor-, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhatyátégelyezési, hólyag- és vesebaj, gümő-, aszkór, nehéz lélegzés, köhögés, emésztetlenség, dugulás, hasinenés, álmatlanság, gyengeség, aranyér, vízi betegség, lámszedülést, vérmegszorulás, fülzibongás, émelygés és hányás, süterhesség folyamában, lúshatyalob, mélakór soványodás, csúsz, köszvény, sápkór ellen, ugyszintén csecsemőknek, elcedlél dajkatej helyett előnyt érdemel. Kivonat 80,000 bizonyítványból gyógyításokról, melyek minden gyógyyszer ellen dacoltak, ezek közt bizonyítványok: Dr. Wurzer tanártól, F. W. Beneki tanár úrtól, gyógytanácsos dr. Angelsten, dr. Choleraud, dr. Campell, dr. Dédé tanár, dr. Ure, Castlestuart grófnő, Issenstein hercegtől, Mensdorf-Pouilly miniszter elnökötől és több magas állású egyénektől tetszésre bérmentve beküldetnek.

Kivonatok a 80,000 bizonyítványból.

- 76,921. bizonyítvány. **Obergimperm,** 1872. april 22. Betegem, ki 8 hónap óta egy megrögzött májgyulladásban rémitően szenvedett, legkevésbé életet sem akart magához venni, — az ön Revalessière használata folytán most teljesen felépült. **Burkard Vilmos,** sebész.
- 80,416. sz. F. W. Beneki a marburgi egyetem rendes tanára 1872. april hó 8-án kelt Balmi Klein-féle heti folyóiratban mondja: Soha sem felejttem el, hogy gyermekem egyikének élete fentartását az ugynevezett Revalessière Arabica (Revalessière-nek) köszönhetem gyermekem életének 4-ik havában végleges lesoványodás és folytonos hányásban szenvedett, mely bajok minden orvosságnak ellentállottak: és a Revalessière egészségét tökéletesen helyreállította.
- 74,210. sz. Brehan Márkinét 7 éves betegsége, álmatlanság, minden testbeni reszketés, soványodás s mélakórból.
- 79,810. sz. özv. Klemm asszonyt több éven át tartott főfájás és hányásból.
- 75,877. sz. Köller Flórián cs. k. katonai felügyelőt Nagyváradon, tüdő és légeső hurut, fűszédülés és megszorulás.
- 75,970. sz. Fischer Gábriel ur a magasabb nyilvános kereskedelmi iskola hallgatója Bécsben, kétségbeesett mellbaj és idegrogálásból.
- 65,715. sz. De Montlouis kisasszonyt, emésztetlenség, álmatlanság és elsóványodásból.
- 75,928. Signió báró 10 évi láb- és kéz-bénaságtól.

Revalessière 4-szer táplálóból a husnál és 50-szer megkíméli a gyógyyszer árát felnőtteknél úgy mint gyermekeknek 1/2 fontos bádószelenczébe 1 frt. 50 kr. 1 font 2 frt. 50 kr. 2 font 4 frt. 50 kr.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

5 font 10 frt. 12 font 20 frt. 24 font 36 frt. Revalessière Bisquittek, szelenczékben 2 frt. 50 kr. és 4 frt. 50 kr. — Revalessière-esokoldó porban és táblákban 12 csészére 1 frt. 50 kr. 24 csészére 2 frt. 50 kr. 48 csészére 4 frt. 50 kr. porokban 120 csészére 10 frt. 288 csészére — 576 csészére 36 frt.

Kapható: Barry du Barry és társa által Bécs, Wallfischgasse 8. sz. Székesfejervárott Diebálla György gyógyszertárban. Budapesten Török József gyógyszertárban.

Felelős szerkesztő: Hattyuffy Dezső.

Hirdetések.
Árverési hirdetmény.

Alólirott végrehajtó által közhírré tétetik, hogy a székesfejvári tekintetes kir. jbiróságnak f. évi 3736./1875. szám alatt kelt végzésével, néhai Szabó Bakos Péterné született Székely Mária hagyatékához tartozó ingóságok s a székesfejvári 1289. számú tjkönyvben 540. hrszámu szőlő 900 frt. becsértékben, ez idei függő terméseivel együtt

1875. szeptember 6-án

és pedig az ingóságokra d. e. 9 óra, a szőlőre d. u. 2 óra, szükség esetében

1875. szeptember 20-ának d. e. 9 órája

kitűzetett.

Miről a venni szándékozók oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy az árverést megelőzőleg 10% bánatpénzt lesznek kötelesek letenni, az árverésre vonatkozó egyéb feltételek pedig az alólirott nál, bástya-utca 1. szám néhai Kováts Pál fűszerkereskedő ur házában, eleve mindenkor reggeli 9 óráig megtekinthetők.

Kelt Sz.-Fejervárott, 1875. aug. 27-én.

Szöllősy Endre,
kir. jb. végrehajtó.

Ajánlkozás.

Egy szakképzett almolnár s egyszersmind kövágó, ki több mű- és gőzmalomban volt ezen minőségben alkalmazásban s jelenleg egy nagyobb szerű gőzmalomban van alkalmazva, ajánlkozik akár mű- akár gőzmalomba fűmolnárak.

Tudakozódhatni Balogh Zsigmond községi jegyzőnél Gárdonyban, Fejérmegyében, utolsó posta K.-Nyék.

Néhány ezer akó bélyegezett (cimentirozott) uj és használt üres hordó 2—14 akó nagyságban, minden mennyiségben jutányos áron eladó.

Székesfejervárott, 1875. augusztus 10-én.

Felner Sámuel és fia.

MOLL A. SEIDLITZ-PORA.

E porok rendkívül s a legeltérőbb esetekben belbizonyult gyógyhatásuk által minden eddig elismert háziszerek között, tagadhatatlannal az első helyet foglalják el; mit az sok ezer, a császári birodalom minden részéből küldött hála-iratok a legreisz. letesebben tanusítják, hogy e porok rögzített szorulásoknál, emésztetlenségeknél, gyomorhóvnel, továbbá göresök, vese és ideg-bajokban, szívdohogásban, idegesség okozta főfájás, vertolulás, végül hysteriara, bukór és huzamos hányásra hajlammal a legjobb sikerrel alkalmaztatnak, s a leg-tartós gyógyhatást eredményeztek.

Ára 1 eredeti doboznak használati utasítással 1 frt.

FRANCIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbízhatóbb orvosszer a szenvedő emberiség segédelmére minden belső és külső gyuladás, legtöbb betegség, mindennemű seb-, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyitott sebek, rákfene, szemgyulladás, benuulás és mindennemű sérülés ellen, stb. stb.

1 palaezk ára használati utasítással 80 kr.

DORSCH-HALMÁJ-ZSIROLAJ

A legfeszitább és leghatatosabb orvosi szer Bergenből Norvégiaiban nem cserélendő fel a mesterségesen tisztított halmájzsírolajjal.

A valódi Dorsch-halmájzsír-olaj mell- és tüdő-bajoknál, scropholus- és rachitis-betegségeken legjobb gyógyhatással van; meggyógyítja a legidültelbb köszvény- és eszubbajokat, valamint az idősziaki bőrkütegeket.

Ára 1 üvegnek használati utasítással 1 frt.

Raktárak. Székesfejervárott: Braun József, Diebálla György és Say Rezső gyógyszersz. uraknál. — Veszprémben: Ferenczy Károly ur gyógyszertárban.

MOLL A.
cs. kir. udv. szállító, Bécs, Tuchlauben 9.

Nyomat. Sz.-Fejervárott a „Vörösmarty” könyvnyomdában, Számmer Kálmánnál.

INGYEN,
sőt levélbeli kívánatra
még bérmentve is!
készséggel szolgáltatik mindenkinek
leggyönyörűbb
női ruhakelmék
nagyválasztéku mintagyűjtemény
HAMBURGER ADOLF
divatárkereskedésében
7. koronaherczeg-(ür)ntca 8. sz.
BUDAPESTEN.

Árverési hirdetmény.

A székesfejvári e. f. kir. teletörvényszéknek 6181/875. sz. alatti végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Freud Iszák székesfejvári lakos felperes, Csurgói István polgári lakos alperes elleni 650 forint tőke s járuléka erejéig követelése kielégítése tárgyában lefoglalt és a polgári 270. sz. tjkvben foglalt I. 19. sorszám alatti ház és 1/4 kültelekből Csurgói István felerészbeni illetményének 1085 frt. becsértékben, valamint a szabadbattyáni 433. sz. tjkvben foglalt +2. sorsz. alatti szőlőnek 140 frt. becsértékben végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek foganatosítására 1 ső határidőül 1875. évi szeptember hó 28-ik, szükség esetében 1875. évi october 28-ik napjának d. e. 10 órája az illelő község házában azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a 2-ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött Tuboly István királyi tszéki végrehajtó urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdt. 433. és 466. §§-aihoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolva, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfejvári e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi jun. hó 18-án tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvezető.

Pályázat.

Fejérmegyében fekvő, s a vallás-alapítvány tulajdonához tartozó bárá ndi pusztán rendszerezésintendő

néptanítói állomásra,

300 forint évi fizetéssel, szabad lakással, a bérlő által — bérlete letelétig, — évenként kiszolgáltató 5 mérő buza, 5 mérő rózs és egy hold (1200 □ öllel számított) tavaszi szántó föld illetményen, a nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. kir. miniszteriumnak 9452/1875. h számú rendelete alapján pályázat nyittatik.

Ennélfogva felhivatnak mindazok, kik ez állomást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, elméleti képzettségüket tanusítandó okmányokkal felszerelendő folyamodványukat

folyó 1875. évi szeptember hó 15-éig

e közalapítványi főtisztviseltséghez Győrött nyujtsák, illetőleg küldjék be.

Győrött, 1875. augusztus 14-én.

A somlyóvásárhelyi kerületi királyi közalapítványi főtisztviseltség.

Utánnymat nem ajástattik.